

Bilag II.

Udvalget har modtaget et Andragende, dateret 28de Oktober 1891, fra Bestyrelserne for „den almindelige danske Skibsførerforening af 1874“ og „Skipperforeningen“, begge i København.

Deri henvises til, at Kommissionens Forslag om en Statsstole i København ved et Møde paa Børsen af Skibsførere, Skibsredere og Søassurandører, „tilfulde sandt Tilslutning hos den tilstedeværende Forsamling.“

Man beklager Lovforslagets Fremsettelse i den Form og mener, at samme „ikke paa nogen Maade vil bidrage til at fjerne de Ulemper, der hæfte ved den nuværende Ordning, og som saa stærkt er blevet fremhævet af Kommissionen saavel som af andre sagkyndige.“

Man er bange for, „at vi, hvis vi ikke i den Retning følge med Tiden, løbe stor Fare for at blive distancerede i Konkurrencen med andre mere energiske, mere klarsæende Nationer“. Endvidere mener man, „at Sømandsdygtigheden er i en meget betænelig Tilbagegang,“ samt at „de Navigatorer, der afgaa fra de forskellige Navigationsstoler og saa Ansættelse paa Skibene, ofte vise sig at være i høj Grad tarveligt uddannede“ selv om de end ved Eksamen have faaet første Karakter.

Sluttelig anmoder man Rigsdagen om at forkaste Lovforslaget og lade alt blive, som det nu er, for at Udgiften til den af Kommissionen foreslaaede Forandring fremdeles kan staa aaben og samme mulig inden alt for lang Tid blive realiseret og derved „sætte den danske Sømand i Stand til vedblivende at hævde sin Stilling blandt de første paa Søen“.

Smidlertid er der indkommen Andragender i modsat Retning fra samtlige Sømands- og Søassuranceforeninger i Svendborg og Omegn, Ronne Skipperforening, 7 forskellige Skipper-, Sømands- eller Søassuranceforeninger paa Vro, Aalborg Handelsforening, Sømandsforening og Skipperforening samt fra Dragørs Skibsreder- og Skibsførerforening.

Sidstnævnte Andragender gaa alle ud paa at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse paa det bestaaende Grundlag. Her skal blot nævnes, at Aalborg-Andragendets Under- skrivere ere ikke bange for „at vi skulle blive distancerede i Konkurrencen med andre mere energiske og mere klarsæende Nationer“. Og de tilføje følgende: „Medens Københavnerne gøre saa sørgelige Erfaringer for deres Søfolks Vedkommende, se vi med Tilfredshed Skibsfarten tiltage i Provinserne, og Farten udføres tilfredsstillende, ofte endog fortrinligt af Førerene, og saa maa Mandstabet jo være brugbart. Stadige Opfordringer fra Hamborg om at skaffe danske Matroser (ikke blot „ædruelige og medgørlige“ Folk i Almindelighed) tyde jo ogsaa paa, at den danske Sømandsstand er søgt endnu. Naar ogsaa Københavner-Skibene i langt overvejende Antal besættes med saavel Førerere, som Mandstaber fra Provinserne, indrømme jo københavnske Nedere i ethvert Tilfælde, at Sømandsstanden i Provinserne er i mindre Tilbagegang end i København.“